

Sygn. akt VGzd 11/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Maciej Mulewski

Protokolant: st. sekr. sądowy Bogumiła Dzwonkowska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z wniosku:

Skarbu Państwa reprezentowanego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w W.

o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej

wobec A. B.

postanawia:

1. pozbawić dłużnika A. B. nr PESEL (...), nr NIP (...) prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu na okres trzech lat;
2. w pozostałej części wniosek oddalić.
3. zasądzić od dłużnika A. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrołęce kwotę 100,00 zł (sto złotych), tytułem zwrotu kosztów opłaty sądowej, od której wnioskodawca był zwolniony z mocy ustawy.

SSR Maciej Mulewski

Sygn. akt V Gzd 11/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Skarb Państwa reprezentowany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w W. wniósł o orzeczenie wobec A. B. zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu na okres dziesięciu lat.

W uzasadnieniu swojego wniosku wnioskodawca wskazał, że uczestnik postępowania jest jego dłużnikiem z tytułu zobowiązań podatkowych tj. podatku dochodowego od osób fizycznych za 2013 i 2014 r. (wynikającego ze złożonych zeznań podatkowych PIT – 36) oraz podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu wypłaconych wynagrodzeń za okres od stycznia do grudnia 2014 r. (wynikającego ze złożonej deklaracji PIT-4R) . Wierzytelność z w/w tytułów wynosi 11.719,80 zł wraz z należnymi odsetkami , które na dzień 02.11.2015 r. wynoszą 1.181,00 zł. Wnioskodawca wskazał , że na uczestniku postępowania spoczywał obowiązek zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości , czego ten nie uczynił. Podstawa ogłoszenia upadłości powstała w dniu 21.02.2014 r. , kiedy to podatnik zaprzestał regulowania zobowiązań podatkowych. Ostatnia wpłata na rzecz pokrycia zaległości podatkowych wpłynęła w dniu 10.06.2015 r. i były to środki uzyskane przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w W. J. J. w ramach egzekucji sądowej

(sygn. akt Km 627/15) . Zdaniem wnioskodawcy stopień winy oraz pokrzywdzenia wierzycieli uzasadnia orzeczenie zakazu w jego górnych granicach - 10 lat.

Uczestnik postępowania nie złożył odpowiedzi na wniosek, do czego był zobowiązany zarządzeniem z dnia 30.11.2015 r. Nie stawiał się również na rozprawę w dniu 13.01.2016 r. , pomimo prawidłowego powiadomienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dłużnik A. B. od 01.02.2012 r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą A. B. (...), z której posiada wymagalne zobowiązania podatkowe wobec wnioskodawcy z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych za 2013 i 2014 r. (należność główna 10.202,80 zł , odsetki na dzień 02.11.2015 r. – 1.048,00 zł) oraz podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu wypłaconych wynagrodzeń za okres od stycznia do grudnia 2014 r. (należność główna 1.516,00 zł , odsetki na dzień 02.11.2015 r. – 133,00 zł) . Łączna kwota zobowiązań dłużnika wobec wnioskodawcy wg. stanu na dzień 02.11.2015 r. wynosiła 11.719,80 zł należności głównej i 1.181,00 zł odsetek .

/ dowód: zaświadczenie z CEIDG- k.14 , deklaracje podatkowe dłużnika – k.5-9 , stan zaległości dłużnika na dzień 02.11.2015 r. – k. 1011 , karta kontowa – k. 12-13 /

Dłużnik zaprzestał spłacania swoich wymagalnych zobowiązań podatkowych od 21.02.2014 r. (termin płatności podatku dochodowego z tytułu wypłaconych wynagrodzeń za styczeń 2014 r. upływał 20.02.2014 r.) . Pomimo tego do chwili obecnej nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości.

/ bezsporne /

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 373 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze Sąd może orzec pozbawienie na okres od trzech do dziesięciu lat prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu osoby, która ze swej winy będąc do tego zobowiązana z mocy ustawy, nie złożyła w terminie dwóch tygodni od dnia powstania podstawy do ogłoszenia upadłości wniosku o ogłoszenie upadłości. Natomiast, zgodnie z art. 21 ust. 1 w/w ustawy, dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. W świetle art. 11 ustawy za niewypłacalnego uważa się dłużnika, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych.

Podstawa do ogłoszenia upadłości powstaje wtedy, gdy dłużnik z braku środków płatniczych nie płaci swych długów. Decydujące przy tym znaczenie dla pojęcia zaprzestania płacenia długów ma niemożność dłużnika wywiązania się z jego zobowiązań pieniężnych.

W sprawie bezsporne było , że uczestnik postępowania A. B. nie reguluje swoich wymagalnych zobowiązań podatkowych od lutego 2014 r. Pomimo zaistnienia stanu niewypłacalności dłużnik nie złożył wniosku o ogłoszenie swojej upadłości. Tym samym spełniona została przesłanka z art. 373 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze .

Sankcja w postaci orzeczenia zakazu prowadzenia działalności gospodarczej nie służy stosowaniu represji, lecz osiągnięciu celów ważnych z punktu widzenia bezpieczeństwa obrotu (tak: uchwała Sądu Najwyższego z 14 września 2005 r., sygn. akt III CZP 58/05). Ma ona m.in. odstraszać od zachowań , które stanowiłyby naruszenie prawa i zabezpieczać przed lekceważeniem prawnych rygorów prowadzenia działalności gospodarczej, zabezpieczać przed wyrządzeniem szkody wierzycielom, zabezpieczać prawa i wolności innych uczestników obrotu gospodarczego, a także zabezpieczać interesy wierzycieli na istniejącym jeszcze majątku przedsiębiorstwa. Ponadto sankcja ta ma zapobiegać powstawaniu sytuacji patologicznych, sprzyjających popełnianiu przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu, stanowi też gwarancję dopełnienia obowiązku prowadzenia działalności w sposób zawodowy i profesjonalny, przy zachowaniu należytej staranności. Ma wreszcie powodować wyeliminowanie z obrotu gospodarczego osób, które

nie są w stanie sprostać podstawowym wymaganiom prowadzenia działalności gospodarczej ustanowionym w interesie każdego z uczestników obrotu gospodarczego. Samo postępowanie ma chronić nie tyle interesy wierzycieli konkretnego dłużnika, ale interesy wszystkich uczestników obrotu prawnego (uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 4 lipca 2002 r., P 12/01, OTK ZU 2002, Nr 4A, poz. 50).

Orzekając zakaz w dolnym wymiarze 3 lat, Sąd miał na uwadze w/w cele oraz kierował się dyrektywami określonym w art. 373 ust. 2 ustawy (stopień winy dłużnika , skutki podejmowanych przez niego działań , rozmiar pokrzywdzenia wierzycieli) . Sąd miał na uwadze , że zaległości dłużnika dotyczą zobowiązań podatkowych na stosunkową niewielką kwotę (ok. 13 tys. zł) , z lat 2013 – 2014 r. Zważyć dodatkowo należy , że dłużnik jest osobą młodą ((...) lat) , a działalność gospodarczą podjął w dniu 01.02.2012 r.

W ocenie Sądu 3 letni okres zakazu będzie adekwatny do stopnia zawinienia dłużnika i wystarczy do tego aby spełnić funkcję profilaktyczno – prewencyjną . Dlatego w pozostałej części wniosek został oddalony.

Z tych względów na podstawie art. 373 ust. 1 i 2 Prawa upadłościowego i naprawczego orzeczono jak w sentencji

/-/ SSR Maciej Mulewski